

Welbegrepen eigenbelang

Het groene middelbaar beroepsonderwijs telt ongeveer 25.000 leerlingen. Jonge mensen die zich aangetrokken voelen tot studierichtingen met vette Engelse – Discovery Channel – namen als Surprising Nature, Animal Friends, Mighty Machines, Dynamic Design of Outdoor Life. Voor wie al wat langer geleden is afgestudeerd: je moet dan denken aan cultuurtechniek, dierv verzorging, monteur, bloemschikken of hovenierswerkzaamheden. Leerlingen leren daar in de eerste plaats een vak en een aantal competenties die ze eventueel ook in een ander beroep kunnen toepassen. De landbouwscholen van weleer hebben zich in betrekkelijk korte tijd vergroent om de vergrijzing tegen te gaan. Kleinere aantallen leerlingen voor de landbouwrichtingen versnelden de heroriëntatie op de regionale arbeidsmarkt en de toekomst. Nieuwe, andere scholingsprogramma's werden ontwikkeld om leerlingen uit de regio aan zich te binden.

Passend bij regionale ontwikkelingsplannen en de noden van het bedrijfsleven, dat steeds meer met een krappe arbeidsmarkt te kampen heeft. Zo verzekerden de scholen zich van hun bestaansrecht.

Hoe anders is de wereld van het onderzoek. Dat concentreert en internationaliseert. Proefboerderijen en proefstations gaan dicht. Steeds minder is experimenteel werk nodig. We hebben het systeem van landbouwproductie intussen zo goed in de vingers en in de computer dat je niet meer alles op elke grondsoort hoeft uit te testen. De voeropname van het varken modelleren

we even makkelijk in de computer in Wageningen (of Davis, Californië) dan op het proefbedrijf in Sterksel.

Maar niet alles kan virtueel, via de computer, het web en de e-mail. Afstand en afstandelijk liggen gevaarlijk dicht bij elkaar. Soms moet je ook eens een paar uur met elkaar doorpraten, een probleem bekijken en wat brainstormen en lol maken. Zeker als je het onderzoek ook relevant voor de praktijk wil houden. Veel van de landbouw-wetenschappen hebben ook een toegepast karakter. Dat betekent dat een goede kennis van praktijkproblemen en praktijkoplossingen broodnodig is. Co-creatie van kennis door samen te werken in een multi-disciplinaire context. Want oplossingen moeten tegenwoordig aan vele randvoorwaarden voldoen.

Onderwijs en onderzoek kunnen veel aan elkaar hebben op dit snijvlak van regio en praktijk. Scholen staan dicht bij de praktijk en leiden toekomstige professionals op. Vaak voor de regionale arbeidsmarkt. De waarde van de scholen voor het lokale bedrijfsleven neemt toe naarmate de professionals beter toegerust zijn op wat hun te wachten staat. Door de samenwerking met het onderzoek versterkt de school zich met de nieuwste kennis. En door met studenten en onderzoekers samen aan praktijkproblemen in de regio te werken, neemt de waarde van de school voor de regio toe en worden studenten voorbereid op hun toekomst. Voor het onderzoek is deze samenwerking een goede weg om voeling te houden met de regionale praktijkproblemen.

Aan die samenwerking wordt nu gewerkt. Er wordt mee geëxperimenteerd. Dat LNV geld inzet als smeerolie is mooi, maar op termijn geen valide reden. Als de samenwerking beklijft, komt dat omdat er wederzijds voordeel is. Die moet liggen in een beter product voor klanten. Bij het onderwijs is dat een betere positie op de regionale arbeidsmarkt voor studenten van alle leeftijden; bij het onderzoek toegang tot praktijkkennis in formuleren van problemen en testen van oplossingen. Samenwerken doe je uit welbegrepen eigen belang. Dat is altijd al zo geweest.

Krijn Poppe

Krijn Poppe werkt bij Wageningen UR en is Chief Science Officer bij LNV.

Reageren kunt u via [e krijn.poppe@wur.nl](mailto:krijn.poppe@wur.nl)

syscolumn